

Mönche SARVADARĀṆAS. 44, 4. COLBR. Misc. Ess. 4, 380. fg. WILSON, Sel. Works 1, 24, 33, 281, 284, 294, 339. fg. 344. °चन्द्र Verz. d. Oxf. H. 123, b, 41. — 2) eine Form Çiva's Verz. d. Oxf. H. 148, b, 37.

श्वेताम्बि (श्वेताम्बि ?) f. = अम्बिका *Tamarindus indica* RĀĀN. im ÇKDr.

श्वेतायिन् adj. zum Geschlecht des Çveta gehörig WEBER, NAX. 2, 391.

श्वेतारण्य (श्वेत + अण) n. N. pr. eines Waldes: रुद्रेषु विनिर्दग्धः

श्वेतारण्ये पुराणकः R. 3, 35, 93. ein Tirtha am nördlichen Ufer der KĀveri Verz. d. Oxf. H. 83, b, No. 141.

श्वेतार्क (श्वेत + अर्क) m. *Calotropis gigantea alba* RATNAM. 152.

श्वेतार्चिम् (श्वेत + अर्च) m. der Mond Spr. 3074.

श्वेतावर (श्वेत + अवर) m. eine best. Gemüsepflanze, = सितार RĀĀN. im ÇKDr.

1. श्वेताश्व (श्वेत + अश्व) m. Schimmel (Ross) ÇĀṆṆ. Ça. 14, 20, 2. R. 5, 52, 15.

2. श्वेताश्व (wie eben) 1) adj. mit Schimmeln bespannt: रथ ÇĀṆṆ. Ça. 14, 34, 2. R. 1, 53, 18. — 2) m. a) ein Bein. ARGUNA's (mit Schimmeln fahrend) MBh. 3, 10881. — b) v. l. für श्वेतास्य WILSON, Sel. Works 1, 211. — 3) f. आ N. pr. einer Göttin Verz. d. Oxf. H. 19, a, 9.

श्वेताश्वतर (श्वेत + अश्व) adj. weisse Maulthiere habend; m. N. pr. eines Lehrers ÇVETĀÇV. Up. 6, 21. °शाखा Verz. d. Oxf. H. 271, a, 6. °शाखिनः 222, a, 7. v. u. श्वेताश्वतरोपनिषद् (herausgegeben in der Bibl. ind.) 271, a, 6. SARVADARĀṆAS. 152, 2. pl. N. einer Schule Ind. St. 3, 257. fg. Bez. der Upanishad MAHON. zu VS. 5, 14.

श्वेतास्य (श्वेत + आ) m. N. pr. eines Schülers des Çveta (einer Incarnation Çiva's) Verz. d. Oxf. H. 52, a, 16. श्वेताश्व v. l.

श्वेताह्ला (श्वेत + आ) f. eine weiss blühende *Bignonia* RĀĀN. im ÇKDr.

श्वेतिक m. N. pr. eines Mannes RĀĀ-Tar. 8, 2185.

श्वेतेनु (श्वेत + इनु) m. eine Art Zuckerrohr RĀĀN. im ÇKDr.

श्वेतोत्पल (श्वेत + उ) m. N. pr. eines Astronomen COLBR. Misc. Ess. 2, 461.

श्वेतोदर (श्वेत + उ) 1) adj. einen weissen Bauch habend. — 2) m. a) eine Schlangenart Suça. 2, 265, 10. — b) ein Bein. Kubera's TĀṆ. 1, 1, 78.

श्वेतौकी s. u. श्वेतवाक्.

श्वेत्यै (von श्वेत) adj. weiss, licht: die Ushas RV. 1, 113, 2. NAIGH. 1. 8. Nr. 2, 20. ein Fluss RV. 10, 75, 6.

श्वेत्र n. = श्वित्र weisser Aussatz Comm. zu AK. 2, 6, 5, 5.

श्वेक्र m. ein Fürst der Çvikna ÇAT. Br. 2, 4, 4, 3.

श्वेतच्छत्रिक (von श्वेतच्छत्र) adj. der einen weissen Sonnenschirm verdient P. 5, 1, 63, Schol.

श्वेतरि. उपस्तिरे श्वेतरि धेनुमीळे RV. 4, 33, 1. nach ŚĀJ. milchreich: vielleicht nur eine dem Motrum folgende Schreibung für श्वेत्रीम् so v.

a. श्वेत्रीम् (1. श्वित्र).

श्वेति von श्वेत gaṇa सुतगमादि zu P. 4, 2, 80.

श्वेत्यै (von श्वेत) 1) m. patron. Śrūṅgaja's (nach NĪLAK. von श्वित्यै ? MBh. 7, 2183. 2195. 2208. 12, 1052. — 2) n. Weisse DĀITUP. 2, 9. VĀGBH. 11, 8. ŚĪH. D. 337, 18.

श्वेत्र्यै m. wohl N. pr. eines Mannes (nach ŚĀJ. metron. von श्वित्राः श्वेत्रयो नृषाह्वाय तस्थौ RV. 1, 33, 14. आ श्वेत्र्यस्य ज्ञत्तवो धूमद्वर्षत कृष्टयः 5, 19, 3. hier nach ŚĀJ. das Blitzfeuer, weil es aus der hellen Luft geboren ist.

श्वेत्र्य (von श्वित्रिन्) n. das Behaftetsein mit dem weissen Aussatz M. 11, 51.

श्वेभाव (2. श्वस् + भाव) m. das Bevorstehen am folgenden Tage KĀṬI. Ça. 12, 6, 28. pl. so v. a. Sorgen für den folgenden Morgen KĀṬHOP. 1, 26.

श्वेभाविन् (2. श्वस् + भा) adj. am folgenden Tage bevorstehend: युद्ध MBh. 1, 515. अभिषेचन R. GORR. 2, 3, 28. 37.

श्वेमरण (2. श्वस् + म) n. der morgen bevorstehende Tod, der Gedanke an den bevorstehenden Tod: यत्रावगाह्य पीत्वा च नैनं श्वेमरणां तपेत् MBh. 12, 5646.

श्वेवसीयं n. = श्वेवसीयस HALĀJ. 1, 122. DAÇAK. 60, 3.

श्वेवसीयस (von 2. श्वस् + वसीयस्) n. P. 5, 4, 80. VOP. 6, 80. künstige Wohlfahrt H. 86. — Verz. d. Oxf. H. 162, b, N. 2 ist श्वे वसीयः (diese beiden sind मङ्गलार्थको nach der Vorstellung des Autors) zu lesen.

श्वेवस्यस (2. श्वस् + वस्यस् = वसीयस्) adj. künstige Wohlfahrt verleihend: ब्रह्मन् TBr. 2, 2, 9, 10.